

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614059264/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

den Gamle, først sagttere, derpaa med høiere Røst, men da Ingen svarede ham, maatte han endelig vende tilbage med uforrettet Sag.

Han besluttede nu, at udsætte Udførelsen af sit Forsæt til næste Dag. Imidlertid kunde han ikke negte sig selv, at enhver Opsættelse var mislig, eftersom Sangeren kunde blive bortført af sit nærværende Fængsel. »Maaskee skal han alt bort i Nat!« sagde Adalbert høit, og ilede urolig over sine egne Ord, hen i det aabne Vindue, for, ved Klengen af den Blinde's Harpe, at overbevise sig om, at han var der endnu. Men denne Gang hørte Adalbert aldeles Intet, derimod saae han til sin Forundring ikke blot et, men to Lys i den gamle Borg, hvoraf det ene aabenbar bevægede sig fremad igiennem flere Værelser.

Hans Hierte bankede ængsteligt ved dette Syn, thi de Ord, han havde udtalt, forekom ham som et Forsvarsel, der endnu i denne Time skulde opfyldes. Efter nogen Tids Betænkning ilede han ned, for i Nærheden at undersøge, om hans Frygt var grundet eller ei. Nede var Alt stille, giennem et Hjørnevindue nedsendte Maanen en svag Lysning, ved hvis Hielp han kunde skimte forskellige Gjenstande. Han udtrakke Haanden, for at gribe Nøglen til Gangdøren, der plejede at hænge paa et Søm i Gangen, men han fandt den ikke. Tvivlraadig blev han da staaende, men kort efter mærkede han, at Døren ikke, som sædvanlig om Natten, var tillaaet, men at den stod paa Klem. Han aabnede den da, og begav sig paa Veien til det gamle Slot, der omtrent laae tohundrede Skridt fra Hovedbygningen. Da han var noget over den halve Vei, bemærkede han, at det ene Lys igjen var forsvundet hvorimod det andet endog brændte klarere, end forhen. Da han endelig var ganske nær ved Bygningen, og stod ved Slotsporten, hørte han en Larm, ligesom om en tung Dør blev oplukket,